

Til § 176 (§ 108)

Stk. 1 og 2 svarer til aktieselskabslovens § 127, stk. 1 og 2.

Ifølge § 108, stk. 5, i den gældende forsikringslov kan begæring om konkursbehandling ikke tages til følge, hvis forsikringsrådet forinden konkursdekretets afgivelse har truffet beslutning om likvidation, eller hvis industriministeren har udnævnt likvidator i henhold til § 101. Denne bestemmelse foreslås ophævet og erstattet af forslagens stk. 3, hvorefter det, såfremt et forsikringselskab er insolvent, påhviler forsikringstilsynet at indgive begæring til skifteretten, medmindre en sådan begæring er indgivet af andre. Denne ændring står i forbindelse med, at behandlingen af konkursboer ved den nye konkurslov af 1977 er blevet effektiviseret, således at der ikke længere er behov for at opretholde 2 forskellige former for opløsning af insolvente forsikringselskaber, jfr. i øvrigt de indledende bemærkninger til dette kapitel.

Udtrykket »insolvens« i stk. 3 skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i konkurslovens § 17, hvorefter en skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Reglerne i stk. 4 og 5 præciserer afgrænsningen mellem reglerne om opløsning og visse andre regler til beskyttelse af forsikringstagerne.

Efter stk. 6 kan forsikringstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring efter stk. 3 ikke påklages til industriministeren eller forsikringsnævnet, jfr. § 246. Grunden til, at man her udelukker muligheden for administrativ rekurs, er, at spørgsmålet om konkursbegæringens lovlighed afgøres af skifteretten. Skifterettens afgørelse kan efter almindelige regler indbringes for landsretten, og der er således intet behov for andre klagemuligheder over forsikringstilsynets beslutning.

Til § 177 (§ 108)

Stk. 1 svarer til det gældende stk. 6.

Når det i stk. 2 foreslås, at skifteretten kun efter forhandling med forsikringstilsynet kan udpege kurator, skyldes det ønsket om, at forsikringstilsynet som sagkyndigt organ kan stille sin ekspertise til rådighed for skifteretten. Tilsvarende synspunkt ligger bag forslagens stk. 3.

Stk. 4 og 5 svarer til aktieselskabslovens § 128.

Til § 178

Et forsikringselskabs sammenbrud i 1979 har afsløret behov for at forbedre underretningen af forsikringstagerne om sammenbruddet. Det gælder navnlig i de tilfælde, hvor forsikringstagerne ikke længere har en lovpligtig forsikringsdækning som ved automobiler og hunde samt ved bygningsbrandforsikring, hvor forsikring vel ikke er lovpligtig, men hvor forsikringsdækningens bortfald kan udsætte såvel ejendommens indehaver som panthavere for risiko for betydelige formuetab. Det foreslås derfor i § 178 at give industriministeren hjemmel til på boets regning at kræve forsikringstagerne underrettet om opløsningen og om konsekvenserne heraf for dem. Når bestemmelsen ikke foreskriver en ubetinget pligt, men overlader det til industriministeren at skønne over, om underretning skal ske, skyldes det dels, at der alt efter forsikringernes art kan være forskellige behov for at underrette forsikringstagerne, og dels, at der må tages hensyn til boets økonomiske forhold. En individuel udsendelse af skrivelser til forsikringstagerne er meget ressourcekrævende. Det bestemmes derfor også i forslagens 2. stk., at industriministeren bestemmer underretningens form og indhold. Industriministeren kan således bestemme, om underretningen skal ske i form af annoncering i aviser og/eller individuelle breve til forsikringstagerne. Er det ikke muligt at gennemføre underretningen for boets regning, vil det med den fornødne bevillingsmæssige hjemmel kunne ske gennem forsikringstilsynet.

Kapitel 20

*Revision og granskning**Til § 179 (§ 111, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 6)*

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 82, stk. 1. I overensstemmelse med den gældende forsikringslovs § 111, stk. 1, skal der dog fortsat være mindst 2 revisorer i et forsikringselskab.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 82, stk. 2.

Til § 180 (§ 111, stk. 1, 3. pkt., stk. 2, 3 og 4)

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 83, stk. 1, jfr. § 176, stk. 1. Herefter skal mindst en af revisorerne have bopæl her i landet, medmindre andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af industriministeren. Kravet i den gældende forsikringslov om, at revisor ikke må være ude af rådighed over sit bo, falder bort. Den ene af et forsikringselskabs revisorer skal imidlertid som hidtil, jfr. stk. 2, være statsautoriseret revisor, hvis bo ifølge lov om statsautoriserede revisorer ikke må være under konkursbehandling.